

Proti Konradu je toraj namerjen izstop nemških konservativcev, kajti on je največi vozal v Taaffejevem ministerstvu. In če se jim posreči s tem, da bodo pokazali Taaffeju resnobnejše lice, zvrniti Konrada z ministerskega stola, no — potem jim bo ves svet hvalo pel, le tisti nemško-judovski listi, ki zdaj vriskajo zaradi „razdora“ v Hohenwartovemu klubu, bodo kisló držali se, ker če Konrad pade, nimajo v ministerstvu nikogar več svoje vere.

Morda bo ta korak nemških konservativcev Taaffeja vendar nagnil do večje odločnosti in resnobnosti. Njegova zaslomba je le avtonomistična stranka, to je: česki, poljski in Hohenwartov klub in ker večina teh ni ravno velika, bo sprevidel, da ne sme nikogar zanemarjati izmed svojih prijateljev, in tako utegnejo tudi naši slovenski poslanci priti pri njem v večjo veljavo, nego so zdaj, kakor je čutiti. Če le kakih 15 poslancev popusti Taaffeja, pa nima večine v zbornici za se, in tako bo prisiljen, nekoliko bolj ozirati se na njihove želje, kakor je to do zdaj delal.

Iz teh razlogov vsa ta reč ni tako žalostna, kakor se nekaterim naših listov zdi, in tudi naši nasprotniki nimajo pravega vzroka radovati se. Mi še zmiraj upamo, da so za Avstrijo napočili boljši dnevi in da liberaluško-judovsko gospodarstvo ne bo prišlo več na krmilo.

Mnogovrstne novice.

* *Belega raka* vjel je pretekli mesec neki ribič v Osiškem jezeru na Koroškem. Rak meri 10.3 cm. po dolgosti ter je lepe bele barve. Kupil ga je znani umetni riborejec g. Schagl za dunajski akvarij.

* *Sadnen vrt v petem nadstropji* ima nek hišni posestnik v Parizu. Na strehi svoje hiše v Washingtonskih ulicah zasadil je namreč 18 metrov nad površino ceste pravcat saden vrt, v katerem odgaja kacic 40 hrušek v velikih posodah napolnjenih z najboljšo zemljo. Vsako leto donšajo mu krasnega sadú, lepšega ko marsikateri drug navaden vrt. Med hruškami nasadil je mnogo grmovja, posebno grozdičja in malin.

* *Konja z očali* ima nek živinorejec v Zwicka-u na Saksonskem. Konj se je mnogokrat plašil in zdravnik pripisal je to napako veliki kratkovidnosti. Spreten optik napravil je tedaj primerne očali in konj bil je ozdravljen napake.

* *Jabolčno drevo*, ki je letos trikrat cvetelo, stoji v Rékasu na Ogorskem. Dvakrat je doneslo sad in pričetkom tega meseca jelo je v tretjič cvesti.

Naši dopisi.

Z Dunaja 20. nov. — Slovanski dijaki tukajšnjih visokih šol priredijo 24. dne novembra slavnosten večer na čast ruskemu slikarju Vasiliju Vasiljeviču Vereščagin-u, kateri je imel svoje slavne slike iz rusko-turškega boja zadnje tri tedne tukaj razstavljen. Slavnosti udeležila se bodo dijaška društva: „Akademicky spolek“, „Slovenija“, „Zora“, „Sič“, Bukovina, „Društvo hrvatskih tehnik“, „Tatran“ in provizoričen odbor hrvatskih vseučilišnikov. Večer bode brž ko ne počastil tudi slavni umetnik sam, ki ima te dni priti na Dunaj.

V Gorici 27. nov. — Posebnega nimam kaj pisati; pač nekaj imam, kar velja več, ko vse drugo. Kakor nas je bilo prestrašilo nepričakovano naznanilo, da je naš velečastiti „oče“, gospod dr. J. Bleiweis vitez Trsteniški, nevarno zbolel, tako so nas razveselila in potolažila poročila — v časnikih in privatna — da

mu je spet odleglo in da spet uže kaj dela za drage mu „Novice“. Če katera prošnja Slovincem iz dna srcá gre, je gotovo ta: Ohrani nam, mili Bog, nenadomestljivo „očetovo“ zdravje in življenje! *) — Od 1. do 8. decembra t. l. bomo imeli pri sv. Ignaciji po 3krat na dan izredne slovenske pridige. Imel jih bode slavnoznani misijonar, naš rojak O. Franc Dolijak. Ker je letni čas prav ugoden, udeleževalo se bode pridig gotovo tudi obilno ljudí iz bližnjih vasí. — Ogenj se je bil vnel v tukajšnji fabriki vžigalnih klinčkov, pa so ga v kratkem pogasili; vendar je za kakih 1000 gold. škode. — Naš prevzvišeni knezonadškof dr. Andrej Gollmayr dovršijo jutre (28. t. m.) 84. leto svoje starosti in so zmeraj trdnega zdravja.

Iz Kostanjevice 19. nov. (*Novo bralno društvo.*) Od 17. t. m. imamo tudi v Kostanjevici bralno društvo s pravili od sl. vlade potrjenimi. Pozno sicer si je Kostanjevica osnovala društvo, kakoršno imajo po Slovenskem skoraj vsi, količkanj boljši kraji, a bolje je pozno, ko nikdar. Tudi Kostanjevičanje bi bili uže pred tremi leti radi osnovali bralno društvo, ki bi bilo pa po posebni previdnosti nekaterih moralo imeti dve glavi: eno slovensko in eno nemško. Tako so mislili, bi se vstrelalo vsem, Slovincem in tudi tistim Nemcem, ki jih še v Kostanjevici ni, in jih menda nikoli ne bo. Pa sl. deželna vlada ni privolila, da bi se bil tak dvoglavati spaček rodil, zato smo pa še nekoliko potrpeti morali, dokler je prišel čas, da se je osnovalo sicer še majhno, a vendar čisto slovensko bralno društvo. Upati je, da bo iz male sadike zrastle čvrsto drevo, ki bo dobro oskrbovano rodilo obilo dobrega sadú. Kakor vsaki novi napravi, se tudi našemu bralnemu društvu ne manjka protivnikov, in to še med takimi ljudmi, ki bi prisegli, da so vrli narodnjaki. Taki vrli narodnjaki bi bili radi bralno društvo menda zato, ker ni nemško, še v klici pokončali. Ko so izvedeli, da smo pričeli slov. bralno društvo snovati, précej so se zbrali ter osnovali za se bralno društvo brez pravil, tako, da so zložili razne nemške časopise v neki gostilnici, katere je ravno ta ali oni imel. Vendar to našemu društvu ni celó nič škodilo, temveč mu je bilo še v prid, ker je osnovalni odbor vsaj v miru zamogel sestaviti pravila, ter se je tudi vedel ogibati prijateljev, ki bi utegnili biti narodni stvari bolj v kvar, kakor v korist. Prve težave so premagane; odbor je sestavljen iz samih rodoljubnih društvenikov, kateri se ne bodo vstrašili niti dela, niti zabavlje, temuč se bodo trudili doseči prvi in pravi namen bralnega društva, pomagati k oliko tukajšnjega prebivalstva. Upati je, da se bodo tudi sedanji protivniki kmalu spreobrnilo v prijatelje in podpornike novemu društvu, ter da bomo kmalu vsi delali z združenimi močmi v eno in isto svrhu, v korist našega naroda. L. A.

Iz ilirsko-bistriškega okraja 27. nov. — Vendar je tedaj istina postala, kar se je uže večkrat po časopisih pisalo in govorilo o vodi Bistrici, po kateri Tržačani uže dolgo hrepené. Več let so gospodje Tržačani prihajali v Bistrico dobro jest in pit in vračaje se so si za spomin jemali v steklenici vode in jo nosili v Trst pokušat. Znano je, da ni daleč okoli tako čiste in pitne vode, kakor naša Bistrica; zato se pa tudi tržaškim lahomom po nji skomine delajo. Ako ta kupčija obvelja — kar pa Bog obvaruj — bi mnogim daleč na okolo (do 4 ure) vzela znamenit vžitek, posebno o hudi suši, ker voda ni velika, tako, da jo 6leten otrok lahko prebrede. Zato je pa tak šum in krik pri drugih Bistričanih, kakor tudi po vseh drugih vaséh daleč do Kastavščine in po Čičariji za vodo, kam da bodo hodili na meljo. Ljud-

*) Kakor vidite v današnjih „Novicah“, je blazega gospoda pobrala uže nemila smrt. Žalost! Vred.